ORDET FRITT.

Alla Svenska Canada Tidningens prenumeranter äro välkomna att yttra sig i denna afdelning. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att uppställa: 1. Skrif endast på en sida af papperet och med bläck. 2 Skrif så tydligt, kortfattadt och på sak gående som möjligt. 3. Undvik hätska utfall mot olika tänkande. 4 Anonyma uppsatser publiceras ej. — Red.

ETT EFTERFÖLJANSVÄRDT EXEMPEL.

Bender, Sask., d. 8 febr. 1915.

Ärade redaktör!

Härmed sändes $5 som betalning på tidningen. På adresslappen står det januari 10, det skulle egentligen varit 11 efter mitt kvitto. Tackar så mycket för den präktiga tidningen som är så kärkommen hvarenda vecka, den borde allt betalas i förskott, i stället för att dröja som fallet är. Men en farmare har ju så mycket att göra och mycket att tänka på, och därför blir denna viktiga sak förbisedd.

Högaktningsfullt,

A. O. Anderson.

FRÅN RETLAW, ALTA.

Ärade redaktör!

Som jag ej sett några rader från denna plats så får jag taga mig friheten sända några rader härom. Här är rätt många svenskar i detta distrikt. Jag förmodar, att alla ha eder ärade tidning. Får äfven omtala, att vi blifvit alldeles uttorkade här, men jag hoppas, att det blir bättre detta år. Vi ha rätt kall vinter och vi ha aldrig haft så mycken snö sen vi kom hit. Får hoppas, att det medför en god gröda öfver allt. Får äfven önska tidningen en god fortsättning på detta nya år.

Till slut en hälsning till S. C. T:s redaktion och alla läsare af eder goda tidning. Från

En Skåning.

ETT TACK TILL PRESSEN.

Leduck hade en konferens för organisation för nykterhetsfrågan i Alberta den 2 febr., och blefvo vi svenskar tillfrågade, om våra tidningar hade gifvit oss upplysning om ställningen här. Svaret blef ja, och att de voro verksamma för saken. Jag fick af ordföranden Rev. J. G. Shearer, D. D. Gen. Supt. Social Service and Evangelism, The Presbyterian Church in Canada, i uppdrag att, till vår tidningspress framföra ett hjärtligt tack för hvad den redan har gjort och bedja om dess understöd i fortsättningen af kampen för nykterhetsfrågan och bli oss till hjälp i de svenska samhällena. Ber att detta refereras i alla blad i den svenska pressen. Med högaktning för sakens välgång,

K. R. Jonson,
Buford, Alta.

TILL RUDOLF EINARDT.

Elmwood, d. 6 febr. 1915.

Beklagar att eder senaste skrifvelse ej kom in i bladet. Det skulle ha varit nöjsamt att sett dess innehåll. Redaktionen förklarade ju orsaken, och den måste ju vara aktsam under nuvarande förhållanden. Men försök igen, mr. Einhardt. Bara ta det litet finare, så kanske det går. Jag kan väl ej tro, att ni sett något, som gör att den nordiska barometern visar på oväder. Om så är, så måste ni snart låta höra af eder. Säg oss också från hvilket håll molnen visa sig. Eller tro ni att Göta lejon sofver en sömn sig själf till döds?

Jag får ej uppehålla eder längre. Vill blott säga ett tack till eder för edra innehållsrika bref. Tack för alla, allt sedan Bondetågets dagar, och välkommen åter.

"Svensk."

FRÅN CASTLEDALE, B. C.

Ärade redaktör!

Jag har ofta tänkt att pröfva min lycka och se om jag kunde komma in i spalten "Ordet fritt", men detta har alltid stannat vid endast tanken därpå. Men jag ser nu genom en notis från mr. Gust. Nordin, hvar alla Västerbottens "lappflyktingar" befinna sig, och som jag tillhör släktet, trots att jag i villan kommit mig från hopen och hit ut till B. C. Jag tilstår jag blef riktigt glad att få höra hvar mina anhöriga fanns på jordklotet. Om nu mr Gust Nordin hade kännedom om en god hushållerska för en bonde och öfversände densamma till mig, så blefve flyktingarnas vänskap ändå fastare knuten, ty jag har ännu ej träffat på någon flykting af det täcka könet, som har förvirrat sig hit ut — trots att väderleken här är äfven mycket fin denna vinter. Visst har det blitit litet i näsan någon morgon om man stigit upp för tidigt. Men middagstiden har vi i alla fall ett till denna årstid öfverträffande fint solsken. En kär hälsning till alla mina släktingar i Melfort, Sask.

O. Berg.

FRÅN BERGLAND, ONT.

Den 3. febr., 1915.

Ärade red. af S. C. T.!

Med anledning af mr. Kjällströms bref af den 13 jan. i eder tidning anhåller jag härmed vördnadsfullt att ni har godheten att lamna plats för nedanstående genmäle i eder tidning. Jag önskar upplysa S. C. T:s läsare om, att det upprop om hjälp, som han insändt till tidningen, var hans eget tilltag, och att jag ej godkänner det, ty jag hoppas ännu kunna reda mig utan att behöfva anropa den allmänna barmhärtigheten. Så länge som jag får vara frisk och har arbete, så hoppas jag nog att ej behöfva anlita någon hjälp, i trots af att jag har stor familj. Jag har hustru och 9 barn, af hvilka fyra af barnen är yngre än Kjällströms yngsta. Någon nöd har vi ej lidit, utan vi ha haft bröd för hvar dag, fast det var en tid före jul, då våra store-keepers ej hann att fraktа hem mjöl så fort som folket behöfde det. Då var det knappt litet här och hvar. Men det var inte för fattigdoms skull, utan det var förets fel. Så klagar K. att han är i Ontario och att skogen var skölfad då han tog landet. Mr. K. öfvertog sitt land från en annan settlare. Det hade han ej behöft om han ej velat, det låg flera kvarter land, som ingen varit på. Och K. har haft frihet att byta om land om han så önskat, ty Ontario tillåter sina settlare att byta om land flera gånger, om de ej äro belåtna med det första. Och en annan sak är att K. själf släppte lös elden från sin egen clearing, så han brände upp den skog som var kvar på hans land, och var nära att bränna upp hela settlementet. Vidare klandrar han Ontario för att de ej gifver någon hjälp åt sina settlare. Men det är ju ej någon som bedt om någon hjälp utom Kjällström alena. Jag får nu sluta min epistel af fruktan för pappersskorgen, samt sända en vänlig hälsning till S. C. T:s red. samt alla dess läsare och läsarinnor.

Högaktningsfullt,

John S. Larson.

FRÅN KINISTINO, SASK.

Den 3 febr. 1915

Ärade red. af S. C. T.!

Efter som det sällan hores något från denna vrå af världen, vill jag skrifva några rader i eder ärade tidning. Hoppas att jag icke kommer i beröring med pappersskorgen. Kinistino torde vara ett af de största och mest blomstrande skandinaviska settlementen. Det är föga mer än 12 år sedan de första skandinaverna slogo upp sina bopålar här. Sedan den tiden har utvecklingen gått framåt med stora steg. Vi ha här en ganska stor by samt skolhus och kyrka. Vi hade äfven julfäst. Vi hade ingen prest, men i dess ställe hade vi den glädjen att höra Johan Olof Johanson, trots sin höga ålder tala om den gode Barnavännen. Vi roade oss alla såsom barn kring den smyckade julgranen. Vi ha äfven haft ungdomsförening, men vi ha upphört med den en tid, under den kallaste vintermånaden. Äfven ha vi nykterhetsförening, hvilket är en ganska viktig sak för dem som inser det innan det blir för sent. Skall nu sätta punkt, eljest blir det ej något slut.

Hälsningar till redaktören och till tidningens läsare och läsarinnor.

M. Edén.

ETT TACK.

Ärade redaktion!

Jag får nu bedja red. om en liten plats i eder ärade tidning, för att få framföra ett hjärtligt tack till alla dem, som bidragit med pengar till den gåfva, som jag fick för en tid sedan. Mest får jag dock tacka dem, som stått som ledare för insamlingen, nämligen Nils Wenman och Halfvar Hanson. En summa på $14.30 är ganska välkommen i dessa hårda tider, allrahälst då sjukdom blandar in sig med de öfriga jordiska svårigheterna. Jag hoppas att en gång få vara i stånd till att i gengäld få lägga en liten skärf i någon fattig väns hand. Dock önskar jag ej, att någon af dem skall drabbar af detta öde. Men vi veta ju hur ofta det händer, att de jordiska rikedomarna liksom agnar drifvas bort af den hårda vinden, och vi se äfven, hurusom gång efter annan en kär familjefader eller moder rycks bort från sina barn och sin maka och flyttar in i det härliga landet, där hvarken sjukdom eller nöd finnas. Utan värn och skydd lämnas de efterlefvande kvar att upptaga striden mot världens skiftande öden. Äfven får jag säga ett hjärtligt tack till N. O. Erikson, hvilken för sin egen del gaf 5 dollar, då min hustru anlände från Winnipeg hospital. Heder, ära och ett varmt tack, säger jag till alla dem, som räckt mig en hjälpsam hand. Vänligen,

Carl Engström,
Percival, Sask.

FRÅN BERGLAND, ONT.

Red. af S. C. T.!

Jag ser i eder ärade tidning af den 3 dennes, att det finnes folk som har läst min vädjan om hjälp, och tagit den som sig borde, som synes af brefvet från Mutris, Sask., af mrs. P. W., ett af de sannaste som kan publiceras, hållet i helt annan anda än J. A. Westbergs och C. O. Linders, jr., bref af den 27 jan., hvari de säga, att min vädjan af den 13 jan. var af den oförskämdaste beskaffenhet. Kan det kallas så, när jag (med min son i sällskap) talte vid Westberg, och vi alla ansåg det icke skulle bli något skogsarbete, så att det icke fanns någon utväg att lifnära sig i vinter. Jag föreslog då att försöka, hvad jag sedan efter långt öfvertänkande i den bästa mening gjorde, icke tänkande — som jag ej förstod förrän efteråt — att W:s högmod uppreste sig däremot för hans förra grannars skull. Därför utelämnade jag hans förnamn. Att han är fattig och behöfde hjälp, framgår af hans sista sats som säger, att "på den tid han varit här, har han ej funnit annat än tillmötesgående från allmänhetens sida." Och om man får döma efter hvad Linder, jr., uppger angående farmare, vet han troligtvis icke hvad en farmare är. Och det ser ut som om han vet mer om min familj än jag själf, när han säger, att jag har fyra fullväxta barn. Skall vara två fullväxta döttrar, som är borta och arbeta för litet eller intet i vinter och en son som arbetar häromkring, när tillfälle gifves, men förtjänsten är knappt till deras behof. För öfrigt har L:s inlägg ej en tillstymelse af sanning. Här är ej en homesteader, som odlar nog säd att föda några höns, mycket mindre som kan kallas farmare.

Högaktningsfullt,

Chas. G. Kjällstrom.

FRÅN SHELL LAKE.

Herr redaktör!

Var vänlig intag nedanstående i eder värda tidning:

För det första, så får jag beklaga, att vi har fått en ganska stark vinter häruppe vid Shell Lake, men vi har haft i stället ett utomordentligt blidt väder, ända till den 23 dennes, så vi får väl ändå vara nöjda. Men det är nog det sämsta af allt, att det är så dåliga tider, att en fattig homesteader får draga åt svångremmen ända in till ryggbenet, och ändå kännes det som vi ingen frukost fått, sedan det här bedröfliga kriget började. Ja, det fodras nerver att stå, fast vi ej stå vid fronten. Och flera andra små saker kan bidraga till dåligt humör, t. ex. som det hände för mig just den 24 dennes, när jag skulle vattna mina kreatursuppsättning, som består af tre nyköpta oxar. Den bästa af dem gick med hufvudet före i plurret och hamnade troligen hos sjöjungfrun, för jag har ej hittat igen honom ännu, trots jag har sågat upp halfva sjön. Ibland tänker jag, att han begick självmord för att slippa emotse de kommande dåliga tiderna. Men jag blef kvar, och får minsann vidkännas förlusten, med en tom börs och ett godt minne efter den hädangångne.

Här är ovanligt litet snö för att vara midvinter, så det är ganska hårdt att utföra någon körning i skogen. Ja, nu är vi långt efter jul och alla kalasena äro öfver. Jag har haft nöjet af att gästa nästan alla mina grannar, och så långt jag kan förstå, så råder ett godt förhållande i detta nya settlement. Ja, många människor ha också hälsat på Olle vid Leken, fast jag har haft anspråkslösa julrätter. Men ej att undra på, min kokkonst är ringa och föga medaljvärd. Jag hoppas på, när jag får hit min lilla fru, att hon får ersätta min bristfällighet i kokkonsten, men dessa oroliga tider gör vägen så osäker öfver Atlanten, att jag nästan fruktar, hur det kan gå. Men, som det ser ut, så torde nog ej de krigförande makterna veta att jag är ensam vid Leken, eljest skulle jag nog tro att dom afbläste striden, så att jag finge hit min familj utan risk.

Det är ju de mest civiliserade makter som krika. De torde väl ej göra sig skyldiga till att slita sönder familjeband, kan jag tro.

En vänlig hälsning till redaktionen och denna tidnings läsare och läsarinnar.

O. N. B.

Shell Lake, d. 27 jan. 1915.

FRÅN WETASKIWIN, ALTA.

Red. af S. C. T.!

Anhåller härmed vördsamt om plats i eder ärade tidning för nedanstående. I numret 3 af denna tidning för i år finnes bland annat att läsa i "Ordet Fritt": "Oro i krigstid", undertecknad af M. C. Vi veta alla, att det finnes människor med tjockare hud än andra. Äfven en del som äro mycket tjockare i skallen än sina medmänniskor. Kanhända att jag hör till de sistnämnda. Jag har nämligen flera gånger läst igenom M. C:s artikel utan att komma till någon klarhet om hvad författaren till nämnda opus menar. Därför torde M. C. vara god att ursäkta om jag här beder om några förklaringar. Hvilken af de krigförande makterna klagar öfver för stora rustningar till sitt försvar? Att de kallar sig kristna, det förundrar inte mig det ringaste. Om jag förstår mig rätt på bibeln, så tyckes krig och våldsbragder vara skyddade i denna mångtydiga bok. Den stora skökan öfver de många vattnen, som M. C. uttrycker sig, menas det mäntro moderlandet till det land, där förmodligen äfven M. C. tager sin näring. Och hvem är drakmakten och vilddjuret som nämnes i artikeln? Kanske att det är blott fantasibilder som finnas i författarens hjärna. M. C. citerar det ena bibelstycket efter det andra. Har han icke läst, att han skall vara sin öfverhet trogen? Den är ju tillsatt af de kristnas gud. Att i tidningsspalter gifva den namn som sköka, kan inte vara någon trohet mot sitt land och öfverhet. Äro verkligen julfäster, barnfäster och födelsedagsfäster så syndiga och skall vårt straff blifva så förskräckligt, om vi skulle på den stora dag, hvarom M. C. talar, vara på en fäst, är det icke lika rätt att man är lefnadsglad, besöker fäster, och dylikt, för att finna förströelse, som att klada sig i säck och aska, sucka, pusta och stöna samt gå och hänga hufvudet och bara vänta på den stora dagen, som M. C. säger skall inträffa i det sjunde årtusendet, enligt skapelselärar. Skall nu omkring sex tusen år vara gångna sedan det stora misstaget blef begånget att jorden med dess synd och elände skapades? En del vetenskapsmän sätta dock världens ålder så högt som tvåhundrafemtio millioner år, men vetenskap få vi väl inte nämna tillsammans med något så heligt som bibeln.

Kungars och prästers villebråd är inte så oäfvet, men hvem är den förlorade sonen, som söker tröst hos skökorna och blir utstött. Den stackaren måste vi hjälpa med en femcentare litet hvar af oss, ty att vara broke i dessa bistra tider är intet nöje, det har undertecknad själf erfarit.

Många hälsningar till S. C. T:s läsare från

Globetrotter.

MED HVAD RÄTT?

Herr redaktör.

Med anledning av Edert referat i sednaste nummer över välgörenhetsfästen, fredagen den 5:te dennes, ber jag få anföra nedanstående.

Jag beklagar uppriktigt att Ni av mitt tal vid nämnda fäst fick en så stygg uppfattning om min politiska ståndpunkt som att jag skulle vara en "fullödig ungsocialist". Detta så mycket mer som Ni torde få svårt att bevisa det ett enda ord i mitt tal tydde härpå. För övrigt tror jag icke Ni drog denna Eder slutsats så mycket av innehållet i mitt tal som av den omständigheten att det varade i elva minuter. Här trodde Ni Er finna ett lämpligt tillfälle att utgjuta Er galla över den obehagliga socialdemokratien och närmast dess skandinaviska avdelning i Winnipeg, men Eder triumf skall icke bliva långvarig.

Inte har händelsevis herr redaktören sig bekant att jag hade rättighet att tala i tio minuter och att denna rättighet lämnats av självaste Ordf. i centralkomiten Pastor V. J. Tengvald flere dagar före fästdagen? Icke heller har väl herr redaktören sig bekant att detta ordnats mellan Ordf. i centralkomitén och socialdemokratiska föreningens styrelse?

Jag frågar Eder — var det ett "tilltag" av mig att tala utöver de fem minuterna då jag hade tillstånd därtill? Och var det icke ett oförskämt tilltag av mötets ordförande att avbryta mig då han själv var orsaken till att jag talade så länge? Men det var ju bara en socialdemokrat det gällde —

En annan sak; herr redaktör — med vad rätt förklarar Ni mig ovärdig att representera en socialdemokratisk förening?

Tror Ni kanske att icke den socialdemokratiska föreningen i Winnipeg själv kan döma i denna sak? Det fattas bara det att vi skulle taga en sådan förklaring för gått, som kommer ifrån en borgerlig tidnings redaktör. Jag anhåller om att Ni citerar de punkter i mitt tal som kan tagas såsom ett bevis för min ungsocialism och jag protesterar mot Edert gjorda påstående att jag icke syntes vara nöjd med centralkomitén — ett påstående som jag också fordrar att Ni bevisar med ett citat ur mitt tal vid nämnda fäst.

Winnipeg, den 11:te februari 1915.

Axel J. Carlson.

— — — —

Det är naturligen orimligt begärdt, att vi ord för ord skulle kunna påminna oss mr Carlsons tal och vara istånd att framlägga ordagranna citat därur. Mr. Carlson gjorde emellertid genom sitt uppträdande icke blott på oss utan äfven på det stora flertalet närvarande det intrycket, att han är ungsocialist, och att han icke gillar Centralkomiténs arbete. Det ha vi genom samtal med och åhörande af samtal mellan många af de närvarande gjort oss förvissade om. Vi anse oss därför icke ha anledning ingå på någon närmare diskussion i detta ämne, utan hänvisa vi till minst tre hundra personers uppfattningsförmåga vid detta tillfälle. Vi vilja blott tillägga, att pastor V. J. Tengwald upplyst om, att han aldrig gifvit mr Carlson någon rättighet att tala i tio minuter, och kan sålunda pastor Tengwalds påminnelse om, att fem minuter gått, icke anses som ett "oförskämdt tilltag". Af Centralkomiténs sekreterare erhöll mr Carlson tillåtelse att möjligen tala i tio minuter — detta visste pastor Tengwald icke om — om han icke kunde reda sig med mindre, och om han höll sig till saken och icke försökte prestera något socialistiskt agitationsföredrag. Mr. Carlson visade dock, att han icke var värd en dylik hänsynsfullhet, som vi f. ö. anse sekreteraren icke hade rättighet att visa någon af de uppträdande. Detta är emellertid saker, som vi icke blifvit underrättade om, förrän förlidet nummer af tidningen redan var tryckt. F. ö. anse vi, att enhart anhållandet om ett dylikt företräde framför de öfriga organisationernas representanter var minst sagdt olämpligt. Till sist vilja vi upprepa, att vi fortfarande anse en ungsocialist vara ovärdig att representera en socialdemokratisk förening. — Red.

Från nykterhetsfältet.

(Denna afdelning redigeras af O. L. Holmgren, 418 Sinclair st., Winnipeg, och alla för saken intresserade torde hänvända sig till honom.)

FÖRBUDSKONFERENS I CANADA.

Nykterhetsarbetets central-organisation i Canada, The Dominion Alliance, har gjort ett upprop till alla nykterhetsorganisationer inom landet, att sända delegater till en stor förbudskonferens som i vår kommer att hållas i Toronto. Tiden är satt till den 3, 4 och 5 mars, och hafva öfverenskommelser med de olika järnvägarna träffats med resultat att enkel biljett för tur och retur till Toronto gäller för alla befullmäktigade ombud.

Kongressen lofvar att blifva epokgörande i Canadas nykterhetshistoria och inväntas densamma med spänning af alla för den ädla saken intresserade personer.

NUTIDENS FÖRBANNELSE.

Förflutna tiders förskräckligaste plågoris hafva varit krig, pest och hungersnöd. Nutidens förbannelse är framförallt alkoholen. Och det ligger fruktansvärd sanning i den store britiske statsmannens ord: Rusdryckerna hafva vållat människosläktet större olycka än krig, pest och hungersnöd tillsammantagna. Ty dessa senare, huru hemska mordänglar de äro varit, hafva dock haft sin öfvergång; alkoholens dödsflod stiger alltjämt, hotande att varda människosläktets nya syndaflod. Kriget sargar och dödar, förtrampar skördar och bränner boningar, men efter dess förödelse vaknar lifvet ånyo, stunsom ännu friskare än förr, pesten hopar massvis af lik på kyrkogårdarna, den gör byar och städer öde. Men sedan den dragit sin kos, är allt dess onda förbi. Hungersnöden likaså. Men alkoholen förgiftar det lefvande och icke blott det: den sträcker sin förbannelse släkte efter släkte, ren dömer det oskyldiga barnet i moderlifvet till ett lif fullt af elände, af idiotiska och brottsliga anlag, den gör på det hemskaste sätt allvar af den uråldriga hotelsen att fädernas missgärningar skola straffas på barnen allt intill tredje och fjärde led.

Krigets, pestens och hungersnödens offer falla och därmed punkt. Men när alkoholens offer dö lämna de sitt elände i arf åt oskyldiga efterkommande. Däri ligger alkoholens svåraste förbannelse.

O. Nilsson.

FATTIGDOM — DRYCKENSKAP.

Det häfdas många gånger i vår tid, att fattigdom icke är en följd af, utan mycket mer hufvudorsaken till dryckenskap, och att dryckenskapens stora onda icke kan väntas utrotadt utan en grundlig omstörtning af de nuvarande sociala förhållandena.

Men härtill svarar jag: "Månne det för den arbetande klassen icke skulle vara mest fördelaktigt att genast upphöra med att njuta starka drycker, i stället för att invänta en högst oviss omstörtning af den från forntiden bestående samhällsordningen? Det finnes knappast några bättre lämpade att besvara denna fråga än de, som pröfvat afhållsamheten från starka drycker. Men af det slaget människor finnes det miljontals världen rundt.

I Nordamerika räknar man antalet helnyktra till 12—14 millioner, Storbritannien till 7 millioner och i de skandinaviska länderna har mycket mer än en half million människor anslutit sig till nykterhetssakens grundsatser och utöfva den i praktiken. Och vill man fråga dessa människor, om de med rysdryckerna anse sig ha offrat något stort och kärt, något som efterlämnar verklig saknad, så skola de alla svara: Nej! vi sakna intet, vi ha tvärt om vunnit mycket i arbetskraft, i lifsmod och lycka och glädje.

Vore icke detta fallet, borde icke häller vilje- och karaktärfasta människor sluta sig till nykterhetssaken.

Nej, orsaken till dryckenskap är i det stora hela sannerligen icke fattigdomen. Hufvudorsaken ligger helt enkelt i människans begär efter njutning och de från fäderna nedärfda sederna.

Det första glaset rusdrycker smakar alls icke väl — tvärtom, det är lika kvalmigt och obehagligt, som pojkars första cigarr, men innehållet måste drickas, emedan andra vuxna män och kvinnor tömma sina glas med vördnad och säga "ah"!

Drickandet uppfatats sannerligen icke till att börja med som en "njutning" för den enskilde, och därför bemantlas det också med de mest löjliga och intetsägande skäl.

Starka drycker äro, hur motbjudande de än äro, människans kälgrisar, och de måste göra honnör, när människorna säga farväl till hvarandra, och när de äro hungriga, när de äro öfvermätta, när de frysa, när de äro halfkokta af värme, när de äro sömniga, när de icke kunna sofva, när de äro bedröfvade, när de äro glada och när de äro friska. Kort och godt: folk dricker — och gärna mycket — under alla förevändningar, hvarför skulle de då icke dricka för att därigenom försöka glömma nöd, sorg, elände och fattigdom?

Af de många dumma och lättsinniga skäl, människorna framföra till försvar för drickandet, är det sistnämnda emellertid det löjligaste och sorgligaste. Ty genom drickandet uppnår man endast att öka orsakerna till sorg, smärta och fattigdom. Man offrar sina fattiga och ofta sista ören för att bedöfva sig och därigenom glömma fattigdom och sorg, men man ernår blott att ödelägga källan till välstånd och glädje, ty arbetslusten försvinner i samma mån man förtär starka drycker.

Hvad det är lättsinnigt och dumt att söka glömma sina egna och sitt hems bekymmer i dryckenskap och dåligt kamratskap på vårdshusen! Kamraterna trösta helt visst så skönt med munnen, så länge en fattig och bedröfvad man har ett par cents i fickan, och säga så urskuldande: "Kamrat, du har ingen skuld utan de usla samhällsförhållandena."

Trots alla invändningar är helnykterheten det bästa medlet mot dryckenskapen, och den måste därför med alla möjliga medel, på lagstiftningens, på öfverstyrelsens och frivilligheters väg inplantas bland massorna. Ty, innan lagen med kraft kan drabba rusdryckstrafiken, måste helnykterhetsarbetet förut bereda jordmånen hos folket.

O. Nilsson.

RESOLUTION.

The Scandinavian Good Templars Prohibition Central Committee, Calgary, Alta., antog på möte den tredje februari, 1915, följande resolution att offentliggöras:

Till Svenska män och kvinnor:

Nyttan och nödvändigheten af en gemensam kamp för nykterhetssakens slutliga framgång i den strid som säkert kommer att föregå förbudsomröstningen i Alberta, Canada, i sommar, gifver oss osökt anledning att på detta sätt uppmana alla i nykterhetsfrågan intresserade att fortast möjligt igångsätta en kraftig agitation, för att beredd kunna möta alla de intrigspel som krogpartiet och deras röstvärfvare komma att som sista resurs utnyttja.

Med en entusiasm och förståelse som vi svenskar arbetat för den moderna nykterhetsrörelsens befrämjande och framgång inom vårt eget land, blir det ej svårt att äfven här göra samma stora inflytande, gällande på lagstiftningens område, och på detta sätt, för all framtid helt oskadliggöra de hvilka tyckas insätta all sin kraft i att genom samarbete med krogpartiet nedbrotta såväl enskilda som hela nationers heder i smutsen.

Upp därför, män och kvinnor, såväl på landsbygd som i städer, och bryt ned de stängsel som vid valurnan på befrielsedagen den 21sta juli 1915 komma att stå hindrande i vägen både för oss själfva och våra vänners gemensamma framtida lycka.

Calgary, den 3:e februari 1915.

Å logerna Nordstjernans och Frams af I. O. G. T. vägnar,

John Carlson.
Helmer Langmoe.
Martin Opsal.
Elling Leehang.
J. Knudson.
Oscar Franzen.
Magnus Gustafson,
Sekreterare.

122 1st Ave., W., Calgary.

GLÖM EJ DE DINA!

När jag ensam vandrar
uti främmande land,
uti ödemarker, invid sjöars strand,
tänker jag på hemmet
fjärran ifrån här,
tänker på de kära,
som nu äro där.

När jag gick från hemmet,
tänkte jag som så:
Blir ej borta länge,
endast några år.
Mången tänkt det samma,
hvad jag tänkte då,
men är ej ännu hemma,
efter några år.

Mången har en moder,
sörjande och grå,
och en gammal fader,
som sörjer tyst sin son.
Kanske var den enda
som dem hade kär.
Ej ett ord från honom
täljer, hvar han är.

Mången har en flicka,
som han löfte svor
Hon nu honom väntar,
litar på hans ord,
att han endast borta
vill bli några år.
Men kanske hon får vänta
förgäfves flera år.

Jag vill ej säga mera,
för detta är väl nog.
Låt oss, som är här ute,
tänka på det ord,
som vi så tanklöst sade
till flicka, far och mor.
Och låt oss hoppas ännu
få se vår fosterjord.

H. B—n.

LOGEN NO. 1, FRAMTIDENS HOPP, I. O. G. T.

installerade vid sitt möte i torsdags följande tjänstemän att tjänstgöra under kvartalet Febr.—Maj.

L.T.—Helmer Johnson.
V. L.T.—N. Öhlund.
L.S.—L. Baggström.
L.U.—W. Sjöberg.
L. Sk.—O. Nilsson.
L.M.—Adele Berg.
B.L.M.—Ester Olson.
B.L.S.—A. Egnell.
L.K.—J. E. Johnson.
I.V.—A. P. Åslund.
Y.V.—Nils Olson.
L.O.—Albert Näslund.

D. GEORGE

Diskar, skåp, stolar och alla slags kontors- och hemmöbler ihopsatta. Föränd ringar i mellanväggar i kontor eller hem utföras. — Möbler packas för skeppning. Tel. Sher. 2733

Möbler repareras, sättas retting i och uppstoppas, Fransk polering och "hardwood finishing". 569 Sherbrooke St. Winnipeg.

EVANS GOLD CURE.

22 Vaughan street, botar för alltid dryckesvana på tjuguåtta dagar utan någon bortovaro från sysselsättning efter första veckan. Fullkomligt privat. 29 år i Winnipeg. Upplysning sändes i förseglad slätt kuvert. Dr. D. R. Williams, examinerande läkare. J. W. Williams, manager. Tel. Sher. 14.

BREFKORTSSPECIALITET

20 vyer från det stora kriget 25c. 50 sorterade Valentines, påskkort, blomsterkort, vykort, komiska kort, endast 25c.

Sänd med eder order adressen på tre vänner och vi vilja sända eder en stor krigskarta eller 10 förstklassiga hälsningskort fritt.

Specialties Sales Co.
P. O. Box 1836. Winnipeg.

Koffertar, väskor, hushållssaker leveras eller förvaras.
ISABEL BAGGAGE & TRANSFER STORAGE
Lägsta priser.
Tel. Garry 1098. 83 Isabel Street.

Vackra sidenbitar. — Stor sortering i rika färger och vackra mönster, stort paket för 10c. Broderisilke, stort paket, sorterade färger, stor valuta, 10c.
Specialties Sales Co.
P. O. Box 1836. Winnipeg.

COAL WOOD
J. G. HARGRAVE & CO. Ltd
WHOLESALE & RETAIL
334 MAIN ST
WINNIPEG

PRIVAT ÄKTENSKAPSBYRÅ. — Vi introducera personer, som vilja ingå äktenskap både på landet och i staden. — Detta är vårt sjunde lyckliga år. — Otaliga lyckligå äktenskap. Hemlighet garanteras. Besök eller skrif till Ford & Simmons, 984½ Main Street, Winnipeg, Man.

CARBONPAPPER
för
Skrifmaskin — Blyerts — Stålpenna.
Skrifmaskinsband för alla slags skrifmaskiner.
G. R. BRADLEY & CO.,
304 Canada Bldg.,
Tel. G. 2899. WINNIPEG, MAN.

60 Man önskas
att lära barbareyrket. Endast två månaders lärotid. Fria verktyg, och lön betalas under lärotiden. Platser erhållas genast då kursen fullbordats med $15 till $20 lön i veckan. Vi ha hundratals platser där ni kan öppna egen affär.
Stor efterfrågan på barberare. Skrif efter fri katalog eller, ännu bättre, besök oss.
Om ni önskar blifva skicklig bör ni lära å
INTERNATIONAL BARBER COLLEGE.
Alexander Ave., Winnipeg.
1 dörr väster om Main St.

Naturalisering spapper
utfärdas af undertecknad. Ansökning om medborgarpapper maste ske personligen. Upplysningar lämnas, om ni tillskrifver
J. A. HAMBERG,
Svenska Canada Tidningen.
325 Logan ave., Winnipeg.

Öfver 75.000 Kronor

ha blifvit sända till Sverige, Norge och Danmark genom P. M. Dahl Steamship Agency sedan november månad. Vi äro verkligen stolta öfver den tillit, som skandinaverna i Canada därvid visat oss. Vårt mål har varit och är att gifva absolut tillfredsställelse, och att vi lyckats i denna vår sträfvan, bevisas bäst af den efter tiderna ovanligt stora summa, som genom vår försorg hemsändts.

Våra pänningsförsändelser ha varit och komma framdeles att besörjas och garanteras af den världskända pänningfirman

INTERNATIONAL MERCANTILE MARINE CO.

Kursen är fortfarande

Kronor 3.90 per Dollar

FÖRSÄNDELSESOMKOSTNADERNA ÄRO SOM FÖLJER:

För belopp upp till $25.00—$0.25.	För belopp upp till $100.00—$1.00.
För belopp upp till $50.00—$0.50.	För belopp upp till $150.00—$1.50.
För belopp upp till $70.00—$0.75.	För belopp upp till $200.00—$2.00.

Förutom det att vi ombesörja pänningförsändelser sälja vi också biljetter till och från Sverige, Norge och Danmark med alla linjer.

Det är ingen skillnad, hvar ni bor i Canada, vi kunna sälja biljetter till gamla landet direkt från eder plats. Om ni önskar sända en biljett till släkting eller vän i Sverige, så kunna vi utställa biljetten till hvilken plats som helst i Canada.

Om ni önskar upplysningar och råd om router, priser etc., så drag nytta af vår långa erfarenhet i passagerartrafik. Ni kunna göra detta genom att skrifva till oss, och ni vilja mottaga svar på eder förfrågan per omgående.

P. M. Dahl Steamship Agency
325 LOGAN AVENUE, WINNIPEG, MAN.
TEL. GARRY 3174.

NÄMN S.C.T., NÄR NI GÖR UPPKÖP HOS VÅRA ANNONSÖRER!